

CHRISTO-

A Soproni Evangélikus
Egyházközség lapja

ingyenes kiadvány

PHOROS

XV. évfolyam, 6. szám

2008. karácsony

Jöjj el, Szabadító!

Egy köhögős advent margójára

Az elmúlt heteket a hosszúra nyúlt, kínzó köhögés jegyében töltöttem. A legszörnyűbb nem a torokfájdalom volt, nem is a levertség, hanem az, hogy beszűkült az életem: gondolataim középpontjában napokig egy torkomba nőtt betondarab állt – én legalábbis így képzeltem magam elé gyulladt légcsövemet –, amitől nem tudok szabadulni. És ez a betondarab kiszorított minden mást az életemből: nem tudtam se a munkámmal, se a családommal úgy foglalkozni, ahogyan szerettem volna: önzővé, magamba fordulttá tett a köhögés. Megalázó és dühítő élmény.

Közben arra gondoltam, ilyen az, amit a Biblia bűnnek hív: belénk nőtt testidegen

valami, mely elszakít mindentől, amit igazából szeretünk, valami, amitől meg akarunk szabadulni, de ami makacsul ragaszkodik hozzánk – nem hagy élni, nem hagyja, hogy azokká legyünk, akik lennénk.

A köhögésem gyógyulófélben van – már tudok magamon kívül másra is figyelni. Kellettek hozzá a gyógyszerek és gyógyteák – magától nem ment. Kell, hogy jöjjön valaki, aki nem okos tanácsokat, szemrehányó tekinteteket hoz, hanem gyógyulást – nem csak a köhögés, hanem a bűn ellen is. Jöjj el, Szabadítónk, szabadíts meg a belénk kövesedett bűntől – szabadíts meg önzésünktől!

Hegedűs Attila

Karácsonyi igehirdetés

Egy írástudó odament, és így szólt hozzá: „Mester, követlek, akárhová mégy.” Jézus így válaszolt: „A rókáknak van barlangjuk és az égi madaraknak van fészükük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania.” Mt. 8.19-20

Ó, ha Magyarországon, Bicske mezővárosban
Jöttél volna világra, akadnál jobb országra.
Mert adnánk jó mézecsket, vajas, édes tejecskét
Szükségedet megszánánk, párnáskánkba takarnánk.

Sokan ismerik ezt a karácsonyi éneket. A megszülető Jézus feletti sajnálatról szól, annak ecseteléséről, hogy neki akkor, ott milyen sokat kellett szenvednie születése pillanatától kezdve, és hogy milyen szívtelenek voltak akkor, ott azok, akik közé született. Gonosz, önző emberek, akik nem engedtek be egy gyermekét váró családot a házukba, közömbösségükben elnézték, hogy állatok közé szoruljanak akkor, amikor a legnagyobb történik, egy gyermek születik a világra. Bezzeg, ha mi lettünk volna ott... mi persze nem vagyunk *olyanok*, és igazán pech, hogy nem akkor és ott éltünk, s így mi nem tudjuk megadni a közénk születő Istenfiának azt a tiszteletet, ami kijárna neki... Hát mit csináljunk, ez van – bő kétezer évvel elkéstünk...

Amíg egy gyerekdal erről szól, addig mosolyogni is lehet rajta. De amint felnőttként is ez él bennünk, tudnunk kell, hogy veszélyes vizeken evezünk. Egyrészt nem igaz, hogy mi jobbak lettünk volna – a gerinctelenség, az emberi gyarlóság nem korfüggő, bennünk van, legföljebb vannak alkalmak, amelyek egyértelművé teszik jelenlétüket. Például amikor meg kellene osztani szállásunkat egy messziről jött fiatal párral, miközben szemmel látható, hogy az asszony – ha az egyáltalán – mindenórás. Attól, hogy nekünk nem kell ezzel a dilemmával szembenézni, még nem vagyunk jobbak azoknál, akiknek szembe kellett nézni velem, és rosszul döntöttek.

Másrészt az erkölcsi felháborodás az emberi szívtelenségen könnyen érzelmeséggé silányíthatja Jézus szavait: „A rókának van barlangjuk és az égi madaraknak van fészükük, de az Emberfiának nincs hova fejét

lehajtania.” Jézus azonban nem azért mondta ezt önmagáról, hogy megszánjuk őt. Ő nem várja együttérzésünket. Egy tény szögez le: amikor valaki első lelkesülésében követni akarja őt, Jézus lehüti: tudd, mire akarsz vállalkozni. Akit követni akarsz, az nem e világra való: otthontalan, kívül van a körön, nem találja helyét az emberi társdalomban. Ez nem panaszszó, hanem ténymegállapítás.

Nem csak arról van szó, hogy ahogy születésében Jézus otthontalan volt a szó gyakorlati értelmében, úgy azzá lett akkor is, amikor tanított és járta Palesztina útjait. Nem az a kérdés, hogy Jézus hol egy búzamezőn, hol barátjánál, Lázárnál, hol meg egy tekintélyes farizeus házában hajtotta álomra este a fejét, és maga sem mindig tudta reggel, hogy este hol fog aludni. Ez még mindig csak az a kérdés, amire annyit tudunk mondani: szegény... Jézus otthontalansága nem helyrajzi kérdés, hanem személyéből fakad.

János apostol szerint az Ige *saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt.* Övé a világ, amelyben otthontalan; elviselhetetlenül fölötte van ennek a világnak a keretein, nem vagyunk képesek befogadni, otthonossá tenni számára a világot – ahhoz túlságosan keletre kerültünk az Édentől, messzire Isten Országától.

Éppen ezért veszélyes, ha Jézus szavait, mely szerint az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania, úgy folytatjuk, hogy buzdítjuk önmagunkat és a másikat: nosza, nyisd meg szívedet, legyen a te lelked Jézus otthona! Jézus nem szállásadó gazdát keres bennünk. Szívünk sem a miénk, Istentől kaptuk, hogyan ajánlhatnánk föl hát

annak, akitől ajándékba kaptuk? Jézus kivetettségének szemlélése, a betlehemi jászolnak kiszolgáltatót csecsemő látása nem azt kell, hogy jelentse, hogy azt mondjuk, majd mi, mi adunk neki meleget, emberséget, szeretetet.

De ha mindenképp úgy érezzük, valamerre mozdulni kellene, akkor az utunk nem az, hogy jószívűségből megnyitjuk szívünket. Ismétlem, Jézus nem szállásadó házigazdát hív, hanem követőket. Amit tehetünk, az a követés – az otthontalanságba akár. Felvállalni, hogy nemhogy neki nem adunk otthont, de vele együtt mi is otthontalanná válunk. Felvállalni, hogy nem mozgunk otthonosan az elit világban, hogy nem a vezető réteg, hanem a társadalom szemetje az útítársunk, ahogy Jézusnak egy nemesi származású barátjáról sem tudunk, megvetetről – volt vámsze-

dőről, volt utcalányról – annál inkább. A betlehemi gyermek didergését látva nekünk is dideregnünk kellene, hogy társává lehessünk, ahogyan Ő társunkká lett az emberi létben.

De karácsonykor ez is lényegtelen mellékszál. A lényeg a csodálat, a hála azért, mert ezt tette értünk Isten. A világ ridegségének kiszolgáltatót Istenfiára tekintve egy dolgot tehetünk: megdőbbenünk, hogy mekkora szeretet működik itt, ami erre készíti az Istent, hogy ezt vállalja értünk; mekkora szeretet kell ahhoz, hogy otthontalanná legyen az, akié az egész minden-ség. Karácsonykor mást nem tehetünk, mint hogy ennek a csodálatába feledkezünk bele: hogy Isten vállalja a kiteszítottságot abban a világban, amelyet Ő maga teremtett. Ámen.

Hegedűs Attila

Az idén nem lesz Karácsony?

Oxford város önkormányzata úgy döntött, hogy eltöröl mindenfajta utalást a karácsonyra: december 25-e és az azt követő időszak ezentúl a „téli fény ünnepe” nevet fogja viselni.

Eltörlik a karácsonyt Oxfordban? A határozat azt akarja elérni, hogy a keresztény ünnep ne kapjon túlzott hangsúlyt, s emiatt ne szoruljon háttérbe a többi vallás – áll a helyi hatóság indoklásában.

A Guardian című napilap Szabir Husszain Mirzát, az oxfordi muzulmán tanács elnökét idézi az ügy kapcsán: „Ez az esemény, amelyre mindenki egész évben vár. Keresztények, muszlimok és más vallások képei-

selői is örülnek a karácsonynak. Harag van bennem, és mély csalódottság. A karácsony különleges ünnep, ne tegyünk úgy, mintha nem létezne. A keresztények joggal érezhetik megbántva magukat, és meg vagyok győződve róla, hogy az emberek 99%-a nem ért egyet a döntéssel. A karácsony része a brit identitásnak is.”

Eli Bracknell, a Zsidó Oktatási Központban tanító rabbi így fogalmazott: „Fontos, hogy fenntartsuk a brit karácsony hagyományát. Bármilyen, ami a hagyományos kultúra és a kereszténység gyengítését célozza az Egyesült Királyságban, nem lehet pozitív a brit identitás számára.”

T. S. Eliot angol-amerikai költőnek van egy mondata: „Ha veszni hagyjuk keresztény jellemzőinket, végül nemcsak saját magunkat veszítjük el, hanem arcunkat is.”

A múltban a vallási szimbólumok jelenléte körül folytak viták, a vallással való szembenállásként egészen alternatív rendszereket is be akartak vezetni. Ez az előrehaladó tagadás azonban most egyfajta szürke áramlattá, köddé vált; és egy könnyed és alapok nélküli elemet akar bevezetni – ez a szekularizáció mai, sajátos jel-

lemzője. Nem tagadják Istent, csak épp nem vesznek róla tudomást.

Már nem a múltbéli, határozott ateizmussal állunk szemben, hanem a közömbösséggel, amely mindent felhígít, kifakít, és végül talán azt is megakadályozza, hogy az ember feltegye magának a legalapvetőbb kérdéseket, amelyek egy szilárdságot nélkülöző, képlékeny környezetben szertefoszlanak. Az elmúlt húsz évszázad kultúrája, művészete, gondolkodása, etikája nagy értékeket teremtett. Ma azonban egy felszínes kultúrával találjuk szemben magunkat, amely már nem tud nagy nézetekeket, rendszereket teremteni.

Tehát mostantól a karácsony „a téli fény ünnepei” nevet viseli? Az önkormányzat a hatalmas, közösségi karácsonyfa hagyományos helyére az idén óriási lampionkompozíciót terveztet, amely a Naprendszert ábrázolja.

Ilyenkor színes magazinműsorokban szokás hüledezni azon, mennyire hülyék ezek az aggályos angolok, németek és más népek, amikor állandóan azon aggódnak, hogy a karácsonyi ünnepléssel belegyalognak mások szabadságába, lemondanak a karácsonyi díszkivilágításról, sok cég nem szervez karácsonyi bulit, mert sértheti egyes dolgozóit, a világ egyik legnagyobb kereskedelmi láncánál megtiltották, hogy az alkalmazottak Merry Christmas köszönéssel üdvözöljék vásárlóikat...

Ugyanakkor szerencsére II. Erzsébet karácsonyi nyilatkozatában a társadalom sokszínűségének megőrzésére, a különböző kulturális és vallási csoportok iránti megértésre, toleranciára biztatta alattvalóit. (Az egyetlen olyan időszak, amikor nem kell egyeztetnie senkivel megszólalását.)

Hol itt a tolerancia?

Az igazi választ karácsonykor abból a bizonyos betlehemi történetből fogom kihallani akkor is, ha csak szép regének tartom, de elhiszem, hogy igaz üzenetet hordoz. Az a bizonyos Gyermeke a jászolban azzal kezdte, hogy magára vállalt mindent, amit az emberek tűrhetetlennek tartanak. Ő úgy akart megváltó lenni és a békeség

fejedelme, hogy bemutatta: a világot az szereti igazán, aki eltűri és türelmével szabadtja fel kárhozatából.

Tűrés, tolerancia? Mindig én tűrjek, még karácsonykor is?

Igen, még karácsonykor is, hallok a hangot Betlehem felől. Sőt! Éppen karácsony napjaiban kell magamban megjuhászítani azt az intoleranciát, mely nyersen bennem is lappang, mely akkor a legveszedelmesebb, amikor ideologizálja önmagát, azaz vallást csinál saját magából. Meg né tán párttagot. Hangosat és szigorút.

Az a Jézus, aki a „rege” szerint oda merete magát alázni, ahonnan az állatok eszik a szénát, az a Jézus mondassa ki velem a szentenciát: az én türelmetlen, indulatos fellépésem minden ellen, ami más: az én biológiámban gyökerezik. Ezért, ha szeretnék békéhez jutni, magam elcsendesítésén kell kezdenem. Legalább néhány órára képesnek kell lennem arra, hogy nem úgy vagyok ember, ahogy zsigereim írják elő, hanem úgy, hogy a betlehemi Gyermeke mutatta be. A „regében”? Akár bennem! Meglehet, hogy karácsonykor bennem akar érvényesülni. S ha megteszi, akkor én adok mindenkinek kóstolót a békéből.

Egy kis marketinggel (de szép szó! brrrr...) könnyen kiszámítható, hogy sokkal több levelezőlap és ajándéktárgy fogy a „holiday season” felirattal, mint a „Boldog v. Békés karácsonnyal”. És ekkor felvetődik a kérdés: vajon valóban az „esélyegyenlőség”, a multikulturalizmus az, ami száműzni óhajtja a karácsonyt, mint „időszakos üdvözlést”, vagy a (globalizálódó) kereskedelem? A nyugati (angolszász) vezércikkek a békét és a menekültek, a rászorulókat megsegítését, befogadását, megértését hangsúlyozzák. A betlehemi jászol is valami olyasmiről szól, hogy Józsefnek és Mária-nak nem volt hol megszállnia...

Mindennek szellemében mindenkinek, bárhol is él a világban, és bármely felekezethez tartozik, nagyon boldog és békés karácsonyt kívánok ebben az ünnepi időszakban.

Csiszár Ágnes

A Teremtő létezése.

Sokan azért nem hisznek Istenben, a Teremtő létezésében, mert semmilyen kézzelfogható bizonyítékot nem találnak a tevékenységéről. A hitetlenek számára Tóth László Tibor az alábbi szellemes példázattal világította meg az irányított teremtés létezését:

Egy multimilliomos vállalkozó sajtótájékoztatót tartott, ahol az interjú végén a kíváncsi újságírók feltettek egy kérdést:

- Miért hiszi, hogy van Isten?

- Nézzék, nekem számtalan üzemem van. Az egyikben autókat, a másikban húsdarálót és sok egyebet gyártunk.

Egy autó 140-150 ezer alkatrészből áll, de előbb 24 mérnököm tervezet, majd anyagpróbákat végzünk, és csak azután jöhet a gyártás. No de vegyük csak a húsdarálót. Mindössze 9 alkatrészből áll, és 17 mozdulattal lehet összeszerelni a futószalagon, mégis egy-egy munkásnak több napon át kell gyakorolnia ennek módját. Ha nekem ezek után azt állítja valaki, hogy a több milliárdszor bonyolultabb világegyetem megalkotásához nem kellett a Teremtő, az nem normális.

- Rendben van, de mivel tudná Ön kézzelfoghatóan bizonyítani a Teremtő létezését?

A gyáros észrevette a gúnyos felhangot, és diktálni kezdett a titkárnőjének:

„Pályázat. Építésmérnököt keresek, aki megtervez, majd kivitelez egy toronyépületet az általam felvázolt méreteken és minőségben. Alapméret: kör alakú, átmérője 4 méter. Magassága ennek legalább 200-szorosa, azaz 800 méter.

(Természetesen bírnia kell a toronynak az elemi erők okozta bármilyen erős kilengést!)

A fal vastagsága alaptól a felső szintig max. 25 cm lehet.

Ebbe bele kell szerelni a víz, gáz, csatorna, felvonó és minden egyéb kiszolgáló rendszer csöveit, vezetékeit. A torony belsőjében nem lehet semmi. Kívül-belül teljesen simára, egyenletes felületűre kell készíteni, merevítés, kitámasztás nem lehet rajta.

Ennek ellenére a torony tetejére legyen ráépítve egy önállóan működő komplett vegyi üzem, amely tápszereket állít elő, emberi fogyasztásra. Siker esetén a honorárium összegét a mérnök szabhatja meg, bármilyen magas összegben.” Elvette a papírt a titkárnőjétől, és aláírva átnyújtotta az újságíróknak.

- Tessék, itt a válaszom. Benne a bizonyíték.

- Nem értjük, hogy mi akar ez lenni.

- Majd később megértik. Egyelőre közöljék a lapjukban feltűnő helyen. Ha akad rá jelentkező, újra találkozunk, és folytatjuk a sajtóértekezletet.

A nagy érdeklődést kiváltó eseményre jó néhány neves építésmérnök, és még a korábbiaknál is több újságíró jött el.

- Talán el is kezdhetjük, szólít ironikusan a házigazda. Kérem az első jelentkezőt, tegye meg ajánlatát, ismertesse elképzeléseit.

Csak konkrét megoldást, kivitelezhető terveket fogadok el.

Néhány percnyi vita után a szakma legismertebb építésze dühösen megjegyezte:

- Rendben van, én már kiestem a versenyből, de szeretném látni azt az embert, aki ezt megtervezi! Ezt egyszerűen lehetetlen megépíteni! A gyáros megkérdezte:

- Nos, van még jelentkező? Ha nincs, akkor kérem, figyeljenek jól, bemutatom az eredetit.

A titkárnő átnyújtott neki egy hosszú, cső alakú papírtekerccset. Kibontotta az egyik végénél, és óvatosan kihúzott belőle egy ép búzaszálat, szép, tömör aranykálással. Azután így szólt a jelenlevőkhöz:

- Igazuk van uraim, ez a feladat az ember számára valóban lehetetlen! De a Teremtőnk mindenható, csodálatos alkotásokat hozott létre, mint ez is, nézzék csak! Mérjék le, itt vannak hozzá a műszerek. Figyeljenek, kérem, kör alakú a szára, átmérője pontosan 4 mm, magassága ennek éppen 200-szorosa, azaz 800 mm. A falvastagsága mindenütt 0,25 mm. Kívül sima, belül üres, az összes táp - és kiszolgáló

csatorna ebben a vékony falban fut, no és ez a csodálatos miniatúr vegyi üzem, a kalász itt a tetején önállóan működik. És tudják hogyan? Napenergiával!

Ráadásul a Napot is Isten teremtette. Értik az összefüggéseket? Ez a kis vegyilabor 8-9 féle tápanyagot, vitamint állít elő vízből és a talajból felszívott ásványi anyagokból, napenergiával. Ez alatt szelek és viharok tépik, kényükre hajlítgatják, akár a földig. De a búzaszálak ezt is kibírják. Nos, uraim

az itt látható remekmű és a mi kontárkodásaink közötti különbség egyértelműen bizonyítja a Teremtő létezését, és határtalan, számunkra szinte felfoghatatlan képességét.

Köszönöm, hogy eljöttek ide megszemlélni Isten teremtő erejének egyik kézzelfogható bizonyítékát.

Ha körülnéznek, ha tükörbe néznek, mindenütt az ő alkotásait látják. Ha pedig terem, műveket alkot, akkor létezik!

Forrás: internet

Családi Bibliai Nap

November 15-én sajnós szűk körben tartottuk Családi Bibliai Napunkat, amelynek egyik pontján arra kértük a játékban résztvevőket, egy kalászra írják föl, milyen közösséget, egyházat álmodnának maguknak. Íme, a „kalásztermés” – mindenkinek javára.

Álmom, egy olyan gyülekezet, amelyben fontos a tanítás, hogy mindenki értse, amiről szó van., Ahol imádkozó közösség kéri Isten lelkének teremtő erejét, hogy hit ébredjen, közösség, formálódjon, hogy könnyörgő ima kísérje, az igeszolgálatot: az igehirdető valóban, Isten üzenetét szóaltassa meg („így szól az, én Úram, az Úr!”), és akik hallgatják, úgy fogadják, hogy nekik Isten szava szólt., Ahol megosztóznak a feladatokon, úgy, ahogy kinek-kinek Isten ehhez „tehetséget” és lehetőséget adott, Ahol nyitott szívek vannak egymás problémái iránt, a segítségre. Ahol figyelnek a tanítás tisztaságára, és készek a szeretetteljes igazításra, ha tévedést tapasztalnak. Álmom, egy olyan, keresztény család, akik között békesség van. Álmom, egy olyan templom, ahol valódi közösség van. Csapatmunka, ahol mindenkinek, van feladata, és lehetősége kibontakozni, de ez nem megy mások rovására ... ahol jól szervezett programok vannak, nyitottak egymás megismerésére, ahol a különböző generációk, megtalálják a számukra, érdekes dolgokat, és, ahová mindenki, szívesen elmegy.

Élő „templom” kellene...

Álmom egy olyan ISTENTISZTELET, amelyen

- az életkor nem akadály
- a gyülekezet nem közönség, hanem aktív részese, átélője a liturgiának
- az éneklés belső készítés, nem kényszer; szépség, nem gyötrelme; imádság, nem kavalkád.
- amit várok előz meg: örülök, hogy együtt lehetek a testvéreimmel.
- amely után nem rohanunk el, hanem van egy kis időnk beszélgetésre, további épülésre.

Az istentiszteleti alkalom együttes élményéhez szükség van a közösség más alkalmon való megélésére is.

Álmom egy olyan keresztény közösség, akik között mindig úgy érzem, hogy testvéreim.

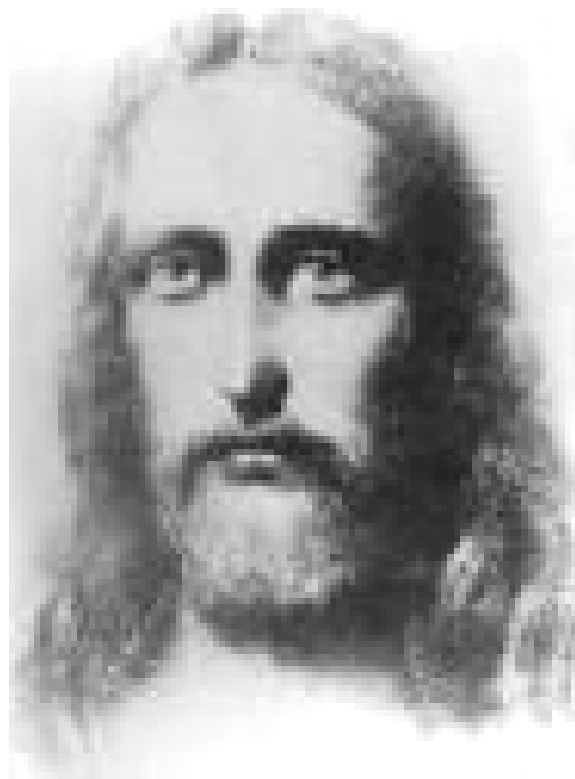
Őszintén elmondhatom szívem örömét, bánatát, ...bűneimet, ...hitemet.

Akik segítenek, ha bajban vagyok, imádkoznak értem a gondjaim közt.

Érezhessem, hogy

Jézus szeretete összeköt minket, és hittestvérek vagyunk.

Einfach ideal

Es ist das altorientalische Königsideal, dass der Herrscher des Landes zugleich sein erster Diener sei. Dass der, der Macht und Einfluss hat, sein Amt nicht gebrauche, besser gesagt: nicht missbrauche, um eigene Wünsche und Interessen durchzusetzen, sondern dass er sein Amt verstehe als Dienst zum Wohlergehen des ganzen Volkes, des ganzen Landes, ja der ganzen Welt. Dieses Königsideal kommt auch im 72. Psalm, der zu den sogenannten Königpsalmen gehört, zum Ausdruck. In ihm zeigt sich die Sehnsucht nach einem Herrscher, durch den das Leben aufblüht auf allen Lebensfeldern, weil er Gerechtigkeit und Frieden bringt. So heißt es da vom König: „Er wird den Armen erretten, der um Hilfe schreit, und den Elenden, der keinen Helfer hat. Er wird gnädig sein den Geringen und Armen, und den Armen wird er helfen“ (Ps. 72,12f.). Ja dieser König schaut nicht nur auf das Wohlergehen der Menschen im eigenen Land; er ist kein Herrscher, der die eigene Nation als das Wichtigste und Höchste ansieht. Vielmehr heißt es von ihm: „durch

ihn sollen gesegnet sein alle Völker, und sie werden ihn preisen“ (Ps. 72,17). Und angesichts des Herrschers, des Königs, der Gerechtigkeit und Frieden bringt, atmet nicht nur die Menschenwelt auf und freut sich, sondern auch die Natur, auch sie jauchzt mit, auch sie lebt auf. Mit dem 72. Psalm gesprochen: „Voll stehe das Getreide im Land bis oben auf den Bergen; wie am Libanon rausche seine Frucht“ (Ps. 72,16). Von einem Heilszustand ist da die Rede, der allen nützt, der alle und alles umfasst: Menschen, Land, Welt, Natur. Es ist der umfassende Heilszustand, der auf Hebräisch „Schalom“ lautet und den wir meistens mit „Frieden“ übersetzen und der auch in unseren Gottesdiensten wieder und wieder zur Sprache kommt, wenn es heißt: „Friede sei mit dir“ oder „Friede sei mit euch“ oder im Segen „...und schenke dir Frieden“ (4. Mose 6,26).

Damit ist dann auch die Quelle, die Kraftquelle aller heilvollen Veränderung und Erneuerung angesprochen; sie kommt von Gott. Das macht auch der 72. Psalm deutlich, wenn es dort heißt: „Gelobt sei Gott der HERR, der Gott Israels, der allein Wunder tut!“ (Ps. 72,18). Er bewegt Menschenherzen, eben auch die Herzen von Königen und Herrschern, so dass der Menschen Wirken in Einklang kommt mit Gottes Wirken, und das bedeutet: lebensförderlich, lebensdienlich ist, dem Blühen des Lebens dient.

Im 72. Psalm heißt es, dass die Könige vor dem König, von dem hier die Rede ist, niederfallen, und die Völker ihm dienen. „Alle Könige sollen vor ihm niederfallen und alle Völker ihm dienen“ (Ps. 72,11). Sie tun es nicht, weil er sie dazu zwingt. Der König, der Herrscher, von dem der 72. Psalm spricht, ist eben kein Unterjocher, kein Unterdrücker, sondern seine Herrschaft ist wohlthuend und bringt deshalb andere dazu, zu ihm zu kommen, sich seiner Herrschaft zu unterstellen, weil sie dem Blühen des Lebens dient, weil es keine bessere geben kann. Und recht

betrachtet: die Huldigung gilt eigentlich nicht dem König als Menschen, sondern sie gilt Gott, der durch einen Menschen heilschaffend, heilbringend zum Zuge kommt.

Unter diesem Gesichtspunkt knieen auch die Weisen aus dem Morgenland, die Vertreter der Völkerwelt, vor dem Gott des Volkes Israel nieder, der in Jesus, wie wir es Weihnachten in besonderer Weise feiern, sogar selbst Mensch geworden ist. „Wir haben seinen Stern gesehen und sind gekommen, ihn anzubeten“, so heißt es von den Weisen (Matthäus 2,2). Als Jesus geboren wird, ist die Weltmacht Rom. Man spricht von der „Pax Romana“, vom „Römischen Frieden“, den der römische Herrscher, Kaiser Augustus, gebracht hat. Aber er beruht auf der Macht, der eisernen Faust seiner Legionen und ist verbunden mit Unterjochung und Ausbeutung anderer Völker. Und König Herodes in Israel ist Herrscher von Roms Gnaden und in seinem eigenen Volk so unbeliebt, dass er sich hat gleich mehrere Festungen bauen und einrichten lassen, um luxuriöse Zufluchtstätten zu haben vor Rom und seinem eigenen Volk gleichermaßen. Augustus und Herodes, zwei Herrscher wohl ziemlich weit entfernt vom Königsideal.

Dem Ideal des Königs, ja dem Ideal des Menschen überhaupt, verschafft der Gott Israels Ausdruck, indem er sich selbst

verkörpert, Mensch wird in dem neugeborenen „König der Juden“ (Matthäus 2,2), in Jesus, der zugleich Herrscher der ganzen Welt ist, wie die Weisen es zeigen, die aus fernem Lande kommen, um Jesus, dem neugeborenen König der Juden, nahe zu sein und ihn anzubeten. Sie knieen nicht nieder vor Augustus, sie knieen nicht nieder vor Herodes, sie knieen nieder vor Jesus und bringen damit zum Ausdruck: Wir erkennen nur einen Herrscher an, den Gott Israels und seine Macht, welche ist die Macht der Liebe, die Macht unerschöpflicher Liebe. Sie drängt den größten König, den mächtigsten Herrscher dazu, sogar selbst Mensch zu werden, in diese Welt sich hineingebären zu lassen zum Zeichen: Ich bin und bleibe mit Israel, mit allen Völkern, mit meiner ganzen Schöpfung von Herzen verbunden. Ich schaffe Heil, Frieden, Schalom bis hin zu ewiger, himmlischer Vollendung. Das Leben, heilvolles Leben kann, darf, soll blühen in zeitlicher und ewiger Gestalt. Dafür sollen wir Menschen vom einfachsten bis zum König Zeichen setzen mit Wort und Tat, mit allem, was wir sind und haben als von Herzen geliebte Kinder Gottes, wie es das Kommen und die Geschichte von Jesus unterstreicht und besiegelt.

*Eine gesegnete Weihnachtszeit
und ebenso ein gesegnetes neues Jahr 2009,
Ihr/Euer Volker Menke, Pfarrer*

Herzliche Einladung

auch zu den deutschsprachigen Angeboten unserer Kirchengemeinde:
Sonntagsgottesdienst um 9.00 Uhr;
Wochenpredigt donnerstags um 17.00 Uhr;
Kindergruppe für Kinder im Alter von 6-12 Jahren jeden 2. und 4. Mittwoch eines Monats um 16.30 Uhr;
Konfirmandenunterricht montags um 19.00 Uhr;
Jugendgruppe jeden 1. und 3. Freitag eines Monats um 19.00 Uhr;

Glaubensgesprächskreis jeden 2. und 4. Freitag eines Monats um 19.00 Uhr;
Gemeindenachmittag auf Deutsch und Ungarisch jeden 1. Mittwoch eines Monats um 15.30 Uhr in den Räumlichkeiten des Ev. Altenheims. (Nähere Informationen zu Allem bei Pfr. Volker Menke, Templom utca/Kirchgasse 12, Sopron/Ödenburg, Tel.: 99/322-674)

Örüljete az örülőkkel, sírjátok a sírókkal!

2008 böjtje óta megkereszteltük

Aradi Janka, Bálint Lili, Ballai Péter Lóránt, Baranya Péter (felnőtt), Breitenbach Florian, Breitenbach Philip,, Breuer Bence Mátyás, Bruckner György, Dömötör Tímea (felnőtt), Dudás Ádám, Faragó Bors, Fekete Mária (felnőtt), Ferstl Patrícia, Fodor Dóra, Friedrich Nelli Eszter, Gárdai Zsófia, Győri-Pirger Panka, Heiner Huba, Henye Nikolett, Horváth Balázs Milán, Horváth Barbara (felnőtt), Horváth Benedek, Horváth Norbert Tamás, Iványi Nóra, Jámbor Bendegúz, Jámbor Soma, Kádár Édua, Károlyi Anna, Kasza Katalin Éva, Kóbor Izabella Anna, Koch Péter, Kopácsi Fanni, Kovács Fanni, Laborczy Sára, Lennard Malle,

Isten áldását kértük

Adrien Broche és Szánthó Rita, Alexander Purregger és Guba Ildikó, Baranya Péter és Dömötör Tímea, Baráth Norbert és Jókuti Beáta, Belsteiner Marc és Szabó Gabriella, Búza Gábor és Guttyán Beatrix, Csepregi Levente Marcell és Rimóczi Ágnes Katalin, Farkas András és Demsa Szabina, Halvax István és Őz Klára, Hans Engelmann és Kékesi Judit, Holzhauer András és Fekete Mária, Horváth András és Pális Rita, Horváth Gábor és Németh Doloresz, Kaderschabek Christian és Goszola Nikolett, Kelemen Balázs és Küstel Anita, Komornoki Mihály László és Márkus Judit, Koszorú István és Horváth Bar-

Utolsó útjára kísértük

Ágfalvi András, Árpád János, Arthofer Rezső, Artner Károly, Bán Károly, Bán Károlyné sz. Lackner Margit, Bolba Endre, Böröczk Gyula, Budinszkyné Szánthó Ilona, Csörgey Ferencné sz. Kappel Margit, Dénes Zoltán, Dévai Gusztáv, Doppler Györgyné sz. Kánitsch Terézia, Dömötöri Lászlóné sz. Pék Anna, Fekete Lajos, Fiedler Alíz, Galatik-Berta Erzsébet, Gönye László, Göschl Nándor, Hajdú Lászlóné, Hegedüs Istvánné sz. Handler Terézia, Horváth Imre, Horváth Jánosné sz. Jókuti

Lukácsy Hanna Aurora, Markovits Marlene Lea, Nagy Bottyán Attila, Nagy Vanda Valéria, Naske Zsanett (felnőtt), Neubauer András, Oláh Soma, Ovádi Flóra, Pozsgai Martin, Pratscher-Hart Botond Lajos, Raáb Zalán, Raffai Benedek Balázs, Rédecsi Ludovika, Stinner Bence, Szabó Krisztián (felnőtt), Szabó Zoltán (felnőtt), Szula Melinda (felnőtt), Tiboldi Balázs, Tiboldi Mátyás, Tóka Zsófi, Tóth Hanna Melinda, Ujj Bianka, Varga Gabriella Lilla, Varga Zalán Szabolcs, Varga-Köppel Zétény, Weinberger Richárd (felnőtt), Wilfing Viktória és, Zsugonits Hajnalka Zsófia testvéreinket.

bara, Molnár Miklós és Iváncsics Adrienn, Németh Ede és Urbán Ágnes (50. házassági évforduló), Papp Viktor Marcell és Pauló Szilvia, Philipp Daniel Brockert és Sandra Steinhöfer, Seres Ferenc Norbert és Kovács Mónika, Sift Tivadar és Fodor Eszter (50. házassági évforduló), Szabadkai Márk és Klavács Krisztina, Szabó Zoltán és Kosztra Barbara, Szilágyi Péter és Szűcs Henrietta,, Szlávik Gábor és Keresztes Erika, Szőke Bence és Papp Tímea, Tóth Gábor és Szalai Márta, Varga Tivadar és Horváth Hajnalka, Vincze Béla Róbert és Vida Orsolya, valamint Voleszák Balázs és Kiss Anita testvéreink házasságára.

Erzsébet, Horváth József, Janzsó Ferencné sz. Gőcze Sarolta, Kánitsch Károly, Kató Vincéné sz. Sipőcz Margit, Kerekes Sándor, Kiss Mózesné sz. Németh Lujza, Kozák Mihályné sz. Szanyi Róza, Lelák Zoltán Imre, Lichtl Erzsébet, Manninger Gusztávné sz. Mezősi Terézia, Mattauch Imréné sz. Geduldig Julianna, Németh Antal, Németh Sándor Dr., Nitsch Szidónia, Őrszigethy Frigyesné sz. Ottmár Éva, Pfandler Mihályné sz. Tschürtz Katalin,, Piri Károlyné sz. Kasztner Rózsa, Princzes

János, Pruzsinszky Rudolf, Salfer Jánosné, Schottán Rezső, Schrantz Lajos, Schwenk Lajosné sz. Ritter Margit, Seregély Lajosné sz. Várallyay Jolán, Soproni Károly, Szalai Árpádné sz. Horváth Erzsébet, Szarka István, Szerezla Benedek, Tabajdy Tiborné sz.

Steiner Ida, Varga Gyula, Varga László, Vígh György, Wolf Samuné sz. Sommer Janka, Zákány Gyuláné sz. Wendelin Teréz, Zeberer Mihályné sz. Herczeg Gizella és Zeberer Nándor testvéreinket.

Távirati jelentések néhány megtartott programunkról

Igyekeztünk méltóságteljesen megemlékezni Halottak Napján előrement szeretteinkről, mind temetőnkben, többek között lelkészeink sírjánál történő koszorúzással; és a Székely Kapunál is. Barkácskörünk elkezdte munkáját a hagyományos karácsonyi jótékonyági vásárra. Idén is sikeresnek mondhatjuk a diakóniai munka segítésére történő árusítást a templom előterében.

A januári ünnepségre szépen megújult a lelkészi hivatalunk és a templomunk előtere is.

Nagyon jó érzés volt itthon köszönteni a Luther Szövetség ülésén Zügn Tamás egykori lelkészünket, aki előadást tartott a Szőlőtő Alapítványnál végzett munkájáról. Decemberben pedig saját lelkészeink, Volker Menke és Gabnai Sándor tartottak előadást az angyalokról. Részt vettünk az országos LSZgyűlésen is Budapesten.

Sajnos, az ökumenikus gyülekezeti családi napunkon a Hunyadi iskolában kevesen vettek részt, bár akik jelen voltak, élvezték a Biblia Éve rendezvénysorozatunk ezen programját is.

A polgármesteri hivatal szervezésében ismét asztalhoz ültek a városi és egyházi vezetők, amelyben megtárgyaltuk az idei sikeresen lezárt és a következő időre tervezett közös projektjeinket. Öröm volt ismét együtt látni az egykori „Jüngiseket”, akiket Joób Olivér lelkész úr hívott össze egy kellemes nagytermi találkozóra.

Immár hagyomány, hogy évi egyszer, Örökélet vasárnapján a 10.00-i istentiszteleten az új énekverses liturgia szerinti volt a szolgálat. Természetesen megemlékezésünk délután hagyományosan a temetőkapornában is folytatódott.

Nagyon hangulatos, családi (sajnos létszámában is) szeretetvendégségre és tájékoztatóra került sor Örökélet vasárnapjának délutánján a nagyteremben azoknak az evangélikus családoknak, akiknek gyermeke a következő tanévben valamelyik egyházi oktatási intézményünkbe jelentkezik, illetve afelől érdeklődik.

Egyházmegyénk szép falinaptárral örvendeztetett meg bennünket.

Teltházás jótékonyági koncertnek örülhettünk a Pannónia Med Hotelben is, ami a templomunk mellett felállítandó német kitelepítési emlékmű javára szerveződött.

Decemberben a magyar bibliaórák helyén és idejében adventi istentiszteleteket tartottunk.

Megható volt átélni Balfon az egykori kényszermunkások emlékére szervezett konferenciát.

Ádvent 2. vasárnapján a 10.00-i istentiszteletünkön óvodásaink szerepeltek; és ugyancsak óvodásaink ünnepelhetek a szeretteikkel december 18-án a templomunkban műsorral és szeretetvendégséggel a nagyteremben.

Karácsony előtt több iskolai ünnepi műsor is volt templomunkban: a handlereseké, a lícistáké és a hunyadisoké.

Énekkarunk szerepelt a Nyugdíjasotthonban a harmadik adventi esten és az advent 4. vasárnapján főistentiszteleteken is.

Presbitereink ismét együtt lehettek a már hagyományos karácsonyi úrvacsorás istentisztelet közösségében.

Miképp nyáron, úgy most is koncertet adott templomunkban a Sopron Gospel Együttes, kiegészülve a Gárdonyi iskolások kórusával.

Tervezett programjaink 2008 karácsonyától 2009. böjtjéig

Újév napján 17.00-kor hagyományos presbiteri újévköszöntő találkozó lesz a nagyteremben.

Január 3-án kezdődik a templomunk felépülésének 225 éves évfordulójához kapcsolódó ünnepsorozat. Ennek pontos programját újságunkban olvashatják!

Január 6-án, Vízkereszt ünnepén vasárnapi rend szerint tartjuk alkalmainkat.

Január 14-én Lelkészi Munkaközösségi értekezlet lesz a Nyugdíjasotthonban, amelynek 8.30-kor kezdődő úrvacsorás nyitóistentisztelete mindenki számára nyitott.

Január 19 és 25 között kerül sor az idei ökumenikus imahétre. A részletes helyszíni és szolgálattevői beosztás még kidolgozás alatt van. Találkozunk idén is egyetemes közösségben a város különböző templomaiban!

Január 22-én, a Magyar Kultúra Napján az Egyetem Erzsébet utcai Aulájában kerül megrendezésre a hagyományos ünnepi ülés, közvetlenül az imaheti istentiszteletet követően 18.00-tól. A Keresztény Értelmiségi Szövetség, a Kálvin Kör és a Luther Szövetség által közösen szervezett alkalom díszvendége és előadója Duray Miklós felvidéki politikus.

A január 31 - február 1-jei hétfőjén Luther Konferencia lesz Révfülöpön, az Oktatási

Központban, amelyre szeretettel várnak minket is a szervezők.

Január 31-én tartjuk a nagyteremben a gyülekezeti felügyelőválasztás kapcsán a bemutatkozó fórumot és egyházközségi közgyűlést.

Február 4-én Nyugdíjasotthonunk családi körben ünnepli fennállásának 5. évfordulóját.

Február 8-án tartjuk a felügyelő-választó egyházközségi közgyűlésünket a 10.00-i istentiszteletet követően.

Február 10-án 17.00-kor a Luther Szövetség következő ülésén Kákay István, az Országos Iroda igazgatója lesz a vendégünk kulturális műsorral és előadással.

Február 14-én Hunyadi Szülői Bál a Hotel Sopronban.

Február 15-i magyar istentiszteleteinket Halász Alexandra soproni teológus hallgatónk tartja.

Február 21-én Nyugdíjasotthonunk ad helyet az Egyházmegyei Presbiteri ülésnek.

Terveink szerint a sikeres választást követően február 22-én kerülne sor a megválasztott egyházközségi felügyelő beiktatására.

Február 28-án Egyházkerületi Nap lesz Ajkán.

Összeállította: Gabnai Sándor lelkes, esperes

A templom építésének 225 éves évfordulója ünnepeinek programja

2009. január 3.

15.00 Koszorúzás temetőnkben,

16.30 A templom díszkivilágítása

2009. január 4.

10.00 Ünnepi istentisztelet és díszközgyűlés, a gyülekezettörténeti kiállítás megnyitása. Az istentiszteleten Ittzés János püspök-elnök prédikál, az egyházközség

énekkara szolgál. Figyelem: aznap délelőtt minden más istentisztelet elmarad!

12.00 Állófogadás a meghívott vendégek tiszteletére a presbitérium tagjainak részvételével a Berzsényi Dániel Evangélikus Gimnázium (Líceum) dísztermében.

2009. január 11.

9.00 Gyermekrajz kiállítás, a rajzpályázat-eredmény kihirdetése a gyermekistentisztelet keretében.

2009. január 17.

15.00 A Soproni Evangélikus Egyházközség Emléköszöve a gyülekezeti teremben

2009. március 21.

10.00 A Macskacicó – színházi előadás a Hunyadi János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola tanárainak szereplésével. Egyetemi Ifjúsági Ház (Béke út 9.)

2009. április 4.

15.00 Egyházi iskoláink tavaszi koncertje a templomban.

2009. április 24.

17.00 A Macskacicó – színházi előadás a Hunyadi tanárainak szereplésével. Egyetemi Ifjúsági Ház (Béke út 9.)

2009. szeptember 26.

18.00 Soproni Kórusok ünnepi hangversenye a templomban

Felügyelő-választás

Mint mindenki számára ismert, gyülekezetünkben időszakos felügyelő-választást kell tartanunk. A jelölési időszak már lejárt, a jelölteket a Jelölő Bizottság megkereste, így alakult ki a végleges jelöltlista.

A következő időszak a megfontolt döntés ideje. Ezért 2009. január 31-én, szombaton délután 16 órára gyülekezeti fórumot és közgyűlést hívunk össze, amelyen lehetőség van a jelöltekkel való beszélgetésre, a felvetődő kérdések tisztázására, illetve arra, hogy véglegesítsük a szavazólapot. Magára a választói közgyűlésre 2009. február 8-án, a 10 órás istentiszteleten kerül sor, s amennyiben érvényes lesz a szavazás, február 22-én, vasárnap a 10 órás istentiszteleten beiktathatjuk gyülekezetünk új, megválasztott felügyelőjét.

Ez természetesen csak akkor működik, ha a gyülekezet informálódik, és magának érzi a felügyelő-választás ügyét. Éppen ennek megkönnyítése érdekében a jelöltek-től kértük, hogy írjanak egy rövid önéletrajzot, illetve ismertessék a gyülekezettel kapcsolatos elképzeléseiket. Most ezeket a bemutatkozásokat adjuk közre – kérjük, olvassák el őket nyitott szívvel, érdeklődve, és minél többen jöjjenek el a fórumra, hogy együtt tudjunk gondolkodni a gyülekezet jövőjéről!

Biczó Balázs

1972-ben születtem Sopronban, templomban apai nagyapám keresztelt meg, aki akkoriban a rábcapai gyülekezet lelkésze volt. 1984-ben konfirmálkoztam.

Iskoláimat szülővárosomban végeztem, a Hunyadi János Általános Iskolát követően bútorasztalosnak tanultam, majd munka mellett érettségiztem 1992-ben a Berzsényi Gimnáziumban.

Kötelező sorkatonai szolgálatomat honvédként Szombathelyen teljesítettem, majd

a faipar számos területén dolgoztam, de több mint két évet töltöttem gyermekfelügyelőként is a siketek Tóth Antal Általános iskolájában. 2002-ben nősültem.

Lassan 10 éve vagyok vállalkozó, emellett 2000 óta felhasználási tanácsadóként segítem egy bio-felületkezelő anyagokkal foglalkozó soproni kisvállalkozás munkáját.

Gyülekezetünk életében három éve vagyok aktívabb, képviselő testületi és temp-lomi bizottsági tagként.

2007-ben részt vettem az első Alfa-kurzuson ami hitbeli megerősödést jelentett számomra. Tanúja lehettem egy olyan kis közösség létrejöttének, ami azóta is aktív résztvevője gyülekezetünk életének. Ráébredtem, hogy jövőnk csak ilyen hitükben erős, a közösségünkért tenni akaró csoportokra alapozhatjuk!

Amit szeretnék

- A bizottságokra támaszkodva szeretnék dolgozni, hisz az adott területet ismerők segítségével lehet jó döntéseket hozni. A bizottságok feladataiba szeretném minél inkább bevonni a képviselő testület tagjait.

- Szeretném vonzóvá tenni a gyülekezeti életben való aktív részvételt, megismertetni azt az örömet, amit a közösséghez tartozás jelent. Ehhez a már meglévő és jól működő programjainkat kívánom tovább erősíteni, ezek munkáját, megújulását támogatni, valamint a kor igényeihez és az ifjúság életstílusához igazodóan új lehetőségeket nyújtani.

- A legnehezebb feladatnak az ifjúság megmozgatását tekintem. A gyülekezeti élethez igazodó, de mai stílusú, élményekben gazdag, változatos projektek összeállításával próbálnám megszólítani a fiatalokat.

- Gyülekezetünk életének népszerűsítését modern marketing eszközök felhasználásával is segíteném. Újságunkat tovább erősíteném, a hatékonyabb közösségi kommunikáció érdekében a gyülekezet döntéseiről, azok háttéréről, a minden napokról, terveinkről részletesen beszámolnánk.

- Lehetőséget szeretnék adni, hogy a gyülekezeti tagok akár névtelenül is reagálhassanak a közösséget érintő kérdésekre: a személyes megkeresés mellett akár egy ötletládába is bedobhatóak legyenek észrevételeik.

- Megoldást szeretnék találni arra, hogy az ingatlanállomány maximálisan szolgálja a gyülekezet életét. A programokhoz megfelelő helyiségekre lenne szükség. Kidolgozandó azoknak az ingatlanoknak a helyzete is, melyeket a közeljövőben kap vissza gyülekezetünk.

- Szeretném, ha a gyülekezet minél többünk életében betölthetné hagyományos rendeltetését: meghatározó, biztos fogódzkodót nyújtva kísérne el születésünktől halálunkig.

+++++++

Kákonyi Lehel Lajos

Cél: Soproni Evangélikus Gyülekezet felügyelői feladatainak ellátása

Diplomák: faipari mérnök-tanár, kosárlabda szakedző. *Szakmai tapasztalatok:* Lehel's Management Tanácsadó Kft. (2008-2004): ügyvezető, Sárvári Security Service Kft. (2004-2003): minőségügyi vezető, Szenzor GM (2004-2000): vezető tanácsadó, H.B. FULLER-Co. (2000-1996): képviselő, tanácsadás, Vörösmarty M. Ipari Szakközépiskola (1996-1988): mérnök-tanár, MÜFI Kft. (1988-1984): vezető tervező, ERDÉRT (1984-1979), üzemvezető. *Nyelvtudás és szintjei:* német: tárgyalási, angol: alapfokú.

Felfogásom a felügyelői tevékenységről: szolgálva fejleszteni - fejlesztve szolgálni

Ez a munka szolgálat: szolgálni gyülekezetünket és lelkészeinket.

- Gyülekezetépítés;
- Stratégiaépítés;
- Lelkészeink munkájának támogatása és megkönnyítése;
- A gyülekezet törvényes rendjének megszilárdítása és fejlesztése;
- A gyülekezet belső békéjének javítása és megszilárdítása;
- A gyülekezet anyagi javainak törvényes kezelése, állagának megőrzése és az anyagi javak fejlesztése;
- Az öntevékeny csoportok (diakónia szolgálat, barkácskör, kórus, építési csoport, stb.) munkájának támogatása, koordinálása és erősítése;
- Nemzetiségi (német ajkú) testvéreink fokozott bevonása, gyülekezetünk munkájába.

Jelenállapot és jövőkép: nagy felelősség és nagy lehetőség

A XXI. századeleji soproni evangélikus gyülekezet jelenlegi állapotára nagy mértékben rányomja bélyegét a civil szféra gazdasági és erkölcsi állapota. A soproni regisztrált evangélikusoknak csupán töredéke (a valamivel több, mint 3000 főből – úgy – 300-an) gyakorolja rendszeresen vallását, és azok elenyésző része vesz részt aktívan a közösségi életben.

Ennek megváltoztatásához lelkészeink iránymutatásával stratégia (jövőkép és célok) kidolgozására van szükség. Jövőképet kell vázolnunk saját magunk elé:

- Célokkal, határidőkkel és
- a célok megvalósításában tevékenyen résztvevőkkel és felelősökkel.

A visszakapott vagyon nagy feladat, de nagy lehetőség is. A bíróság épületével és a Bunker köz 4. számú házzal együtt, már olyan ingatlanvagyonnal kell~ és lehet gazdálkodni, mely új dimenziókat nyit(-hat) gyülekezetünk életében. Elsősorban rajtunk múlik, hogy milyen mértékben élünk ezzel a lehetőséggel. A „mit” és a „hogyan” nekünk kell meghatároznunk – lelkészeink iránymutatásával – presbitereinkkel és csoportjaink (pl. diakónia, ifjúsági csoport, stb.) vezetőivel.

Közös tevékenység: együtt könnyebb és hatékonyabb.

Mindenkit hívok hát, közös tevékenységre. Mindenkit, aki tenni és rendszeresen dolgozni kíván gyülekezetünk fejlődéséért, létszámnövekedéséért és erősödéséért.

Nagy a felelősségünk ebben a rossz erkölcsi állapotú és gazdaságilag megropant hazában.

Segítenünk kell testvéreinket hitük gyakorlásában és lelkük ápolásában – hogy megálljunk a hitben. Hívni és programokban együtt lenni.

A nehéz helyzetben (egészségi és/ vagy anyagi) lévők támogatását meg kell erősítenünk – diakónia.

Segítenünk kell a tanácstalanul tévelygőket is (Isten ígéjének terjesztése), hogy segíthessük erkölcsi felemelkedésüket – hogy kapaszkodót adhassunk nekik.

Irányítás és koordinálás: csapatmunka

Több, mint tíz éve szervezetfejlesztési és hatékonyságfejlesztési tanácsadóként dolgozom. Cégek szervezettségének~ és struktúrájának fejlesztése, valamint tevékenységük hatékonyságának fejlesztése a munkám.

Úgy gondolom, hogy elegendő tapasztalattal és tudással rendelkezem ahhoz, hogy gyülekezetünk munkáját koordináljam és irányítsam. Módszerem, a feladatok feltérképezése, pontos leosztása és minden aktív dolgozó bevonása.

Ugyanezen módszerekkel kívánom irányítani és koordinálni gyülekezetünk életét – a lehető legnagyobb egyetértésben lelkészeinkkel és gyülekezeti testvéreinkkel.

Zárszó helyett: Pál II. Levele a korinthusbeliekhez

„Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.” /5.10/

+++++++

Dr. Koszorú Gábor

Nevem Dr. Koszorú Gábor, 1965. augusztus 27-én születtem Pécsen. Édesanyám, Stubbenvoll Edit révén régi soproni gazdálkodó családot mondhatok őseimnek. Balikó Zoltán tisztelendő úrnál konfirmálkoztam. Három fiúgyermek édesapja vagyok: Gábor 16 éves, Mihály 12 éves, ők a Berzsenyigimnázium tanulói, Péter 8 éves a Hunyadi Általános Iskola kisdíákja. Két főiskolai és két egyetemi diplomám van, okleveles mérnöki és jogász végzettségem van. Ezekből adódóan képes vagyok átlátni a dolgok és feladatok mérnöki szemléletű, valamint humán és jogi vonatkozású részleteit is.

Eddigi közösségi munkák: 2004 évben fiaim segítségével valamennyi gyülekezeti tag részére kikézbcsítettük az adategyeztető lapot. 2005 évben az egyházmegyei egyházi bíróság világi bírósági tagja voltam. Majd 2006 évtől gyülekezeti számvevőszéki bizottsági tag, majd elnök. Később gazdasági másodfelügyelőként igyekeztem hasznos tagja lenni gyülekezetünknek. Többek között részt vettem az Eötvös-gimnázium bővítési és felújítási munkálatainak előkészítésében, az óvoda bővítési terveink előkészítésében, szervezeti és működési szabályzatunk és mellékleteinek előkészítésében és megalkotásában, ingatlankataszterünk felmérésében

és megírásában, az éves költségvetések előkészítésében, temetői gazdálkodás felügyeletében, temetőben szükséges rendbcsítési munkálatokban, gyülekezeti házunk felújítási munkálataiban, elkészítettem temetőnkben (a temető megnyitásáig visszamenőleg) a halva-születettek jegyzékét és a sírboltkönyvet, valamint olyan munkákban, mint pl. cserépraxodás vagy templom-takarítás is tevékenyen kivettem a részem.

Másodfelügyelőségem tapasztalatai valamint, munkahelyemen a soproni önkormányzatnál szerzett 8 éves csoportvezetői tapasztalatom alapján érzem magam alkalmasnak a felügyelői feladatok ellátására.

Koncepció: Felügyelőként, terveim szerint, egy élő gyülekezet mindennapi életét segíteném saját közreműködésemmel és koordinálnám a többi „segítő kéz” (lelkészeink, másodfelügyelők, gondnokok, bizottságok) munkáját. Fontosnak tartom, hogy közösségünk el tudja tartani önmagát, megfelelő gazdálkodással megőrizze, fenntartsa és idővel gyarapítsa az ősök által megszerzett javakat. Ennek érdekében szükségesnek tartom egy olyan tanácsadó testület létrehozását, melynek tagjai ötleteikkel, tanácsaikkal, gyakorlati tapasztalataikkal segítik gazdálkodásunkat. Hívom és engedem közreműködni a tenni akarókat. Szeretném és mindent megteszek azért, hogy gyülekezetünk tagjai, hivatásuk, érdeklődési körük, szakmai- és élettapasztalataikat segítő közreműködésük révén gyülekezetünk javára is hasznosítani tudják. Felélesztem a lankadó, újraélesztem a megszűnt bizottságokat. Támogatom, felügyelem és köszönöm az élő és működő bizottságok tagjainak és vezetőinek munkáját. Gyülekezetünk stratégiájának tervezésével és kialakításával kapcsolatban, Dr. Tölly Katalin vezetésével létrejött és rendszeres munka összejöveteleket tart a stratégiai munkacsoport (bizottság). Melynek megbeszélésein, igyekszem rendszeresen részt venni, és a többi közreműködővel közösen alakítjuk ki egyházközségünk stratégiáját.

+++++++

Még egyszer a teremtés ünnepéről...

Az elmúlt lapszámunkban ismertettük *A teremtés ünnepe* c. kiadványt, s ennek kapcsán még néhány írást a témában.

A héten kaptuk a hírt, hogy a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa december elsején tartott közgyűlésén elfogadta azt a javaslatot, hogy 2009-től a szeptember utolsó és október első vasárnapja közötti időszakot *teremtésvédelmi hétként* ünnepeljük meg a gyülekezetekben.

Az elfogadott javaslat hivatalos szövege a következőképpen szól: Egyházi világszervezetek (EVT, LVSZ, EEK...) valamint

ökumenikus dokumentumok (Charta Oecumenica...) felhívásaival összhangban, a MEÖT közgyűlése azt ajánlja tagegyházaiknak, hogy a Teremtő iránti hálánk és hódolatunk kifejezése, a teremtett világ tudatos megőrzése és felelős védelme, ökumenikus együttműködésünk kiszélesítése és megerősítése érdekében, 2009-től, a szeptember utolsó és október első vasárnapja közötti időszakot teremtésvédelmi hétként hirdessük meg és ünnepeljük a MEÖT tag-egyházaihoz tartozó gyülekezetekben és intézményekben.

www.evangelikus.hu

Az evangélikus egyház új internetes portálja

Nem véletlen, hogy éppen a reformáció ünnepe idején indította útjára egyházunk új, megszépült, sok információval gazdagodott honlapját. A honlap sajtótájékoztatóján *Fabiny Tamás*, a Magyarországi Evangélikus Egyház médiamunkáért felelős püspöke így nyilatkozott: Luther igazi médiaszemélyiség volt, aki értette a korabeli média nyelvét, élni tudott a nyilvánosság eszközével, valamint az olyan technikai

újdonságokkal, mint a nyomtatás. Ahogy ő használta korának korszerű eszközeit, ugyanúgy használnunk kell ma saját korunk vívmányait. A honlap ennek egy lépcsőfoka.

A napi frissítésű hírportál elsősorban a magyarországi evangélikusság életéről tudósít, de az ökumenizmus jegyében református és katolikus hírekből is válogat. Szemlézi más lapok egyházi témájú cikkeit, Publicisztika, Teológia, Interjú, Kultúra menüpontjai sokszínűséget mutatnak. Film-és könyvajánló, képtár, egyéb média kínálat . régi és új hasznos linkek bővítik a már korábban is meglévő olyan anyagokat, mint az online hittan, vagy „A templom egere”. Egy linkcsoport kifejezetten fiatalokat szólít meg, a Szélrózsa találkozótól a MEVISZ-en át a MyLuther közösségi portálig. Természetesen ezúttal is megtalálhatjuk az utat az egyes gyülekezetek honlapjaihoz, amelyek között reméljük, hamarosan a megújult soproni gyülekezeti oldalról is tudósíthatunk.

Biztatnak bennünket blogírásra, bár a Blog felirat alatt nem annyira internetes naplók, mint különböző témakörökben született írások találhatók (Ülök és mesél, Cyberava, Szeretet, Vendégség, Népszokások) Talán később lesznek, akik ked-

vet kapnak a valódi naplóíráshoz – esetleg ide kerülnek majd a most máshol található, egyházi vonatkozású blogok.

Nehéz élethelyzetekben, lelki gondokban segíthet a Kihez fordulhatok? menüpont, ahol lelkész, szociális munkás, életmódtanácsadó, pasztorálpszichológus, mediátor, mentálhigiénikus, pénzügyi tanácsadó... (a sor bizonyára folytatódik) elérhetőségét találjuk.

Most, advent idején valóságos kincsbánya az a közel nyolcvan színdarab, betlehemes, amely összegyűlt a különböző gyülekezetekből, a rengeteg kreatív ötlet,

ajándékkészítéshez, karácsonyi készülődéshez, a süteményreceptek. Külön ajándék a csak itt csak most elkészített adventi naptár, amelynek „ablakában” mindennap lenyitható egy családi (vagy egyéni) gyertyagyújtáshoz való áhítat, igével, imádsággal, énekkel, meditációval. Szép, és bizonyára majd mások által is örömmel felhasznált anyag Kovács Imre vetítőképes gyertyagyújtása.

Álljon itt végül a szerkesztő, Bolla Zsuzsa neve, akinek nem kevés munkája lehet abban, hogy a honlap ilyen gazdagon lát el bennünket aktuális információkkal.

Várfalvi Erzsébet

Határmenti meditációk.

Szerk. Szabó Lajos. Bp. Luther Kiadó, 2008. Hol a határ? – kérdezték a 7. Szélrózsa országos evangélikus ifjúsági találkozó résztvevői Kőszegen. Hol a határ? – kérdezik mások máskor, máshol. Hol a jóság, a vágy, a titok, az erőszak, a türelem, a szépség, a rossz határa...? – kérdezzük időnként mi

magunk. Meddig kell tisztelni a határokat? Átléphetők-e? Valódi határ, amit annak hiszünk, vagy csak másoktól elválasztó sorompó? Bűn vagy erény a határsértés? Határsértő volt-e Jézus? Hogyan reagálunk határhelyzetekben, élet és halál, béke és harc, hit és hitetlenség, félelem és bátorság határmezsgyéjén?

Vagy ahogyan Gáncs Péter írja...: „Krisztusban eltűnnek a határok. Titokzatos személyében összeér a menny és a föld. Az egyik legbátrabb „határsértő” így tárja fel a titkot: Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög, sem szolga, sem szabad, nincs férfi sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.”

Megtapasztaljuk-e a határtalanságot?

Akik nekem meséltek a kőszegi találkozóról, leginkább ezzel az élménnyel tértek haza. Jó volt hallgatni őket. Mint ahogyan most jó olvasni, nézegetni ezt a karcsú, színes kötetet, szép képekkel, okos, töprengő, örömteli, felszabadult, vívódó, elmélyült meditációkkal, imákkal, különleges áldásokkal.

„Helyi öröm”, hogy a szerzők között két soproni lelkészt is találunk.

Várfalvi Erzsébet

A keresztfánál egymásra lelve...

Ismét elérkezett november vége, és vele együtt az – immár hagyományossá vált – őszi csendeshétvége. Idén azonban Kemenesmihályfa helyett Acsádot vettük célpontba...

Nem, ez nem azt jelentette, hogy egy egész hétvégén át csendben ültünk volna – ahogy én azt első ízben elképzeltem. Iskolánk immár második éve szervezte meg ezt a hitéletben igen jelentős programot. Célja, hogy a mindennapok rohanásaiban kicsit lelassítsunk, lefékezzünk a világban, pár napon keresztül ne annyira a külvilágra, sokkal inkább arra figyeljünk, ami itt belül van...

Bár még csak két alkalommal vehettünk részt adventi csendeshétvégén, bizton állíthatom: eddig még mindkét évben elérte a célját. Az, hogy egy hétvégét tudunk szentelni az egymásfigyelésre, „elcsendesülésre”, megnyugvásra, pihenésre, mindmind igen bőségesen fel tudja tölteni az embert testileg-lelkileg egyaránt. Ha pedig a hitéletbeli felkészülésre gondolunk, egyáltalán nem véletlen, hogy pont ilyenkor, Adventkor kerül sor a hétvégére. Felkészülhetünk karácsonyra, a Megváltó megérkezésére. Közben pedig magunk is kapcsolódhatunk távol a „világtól”, egy

csendes helyen. Egy-egy elgondolkodtató film, reggeli, vagy esti áhítat, vagy épp kics csoportos beszélgetés során új élményekkel gazdagodhatunk, épülhetünk egymás gondolatai által. És hát milyen „tábor” az, ahol ne lennének éjszakába nyúló trécselések, délutáni séták, vagy grillezés egy jóóóó hideg novemberi estén?

Egyáltalán nem lehet tehát azt mondani, hogy erre a hétvégére olyanok jönnek, akik némasági fogadalomra készülnek... egyszerűen: mindenkinek itt a helye, hisz az a cél, hogy együtt legyünk, együtt töltsünk két-három klassz napot egymás közelében, Isten közelében, vagyis a keresztfánál egymásra lelve, ahogy ezt kemenesmihályfai mottónk is bizonyította!

Olyan öröm látni, hogy aki esetleg kétségekkel is indul egy-egy ilyen alkalomra, hétfő reggel szinte lerí róla, hogy előző napjait nem akárhol: csendeshétvégén töltötte. Én eddig mindkét alkalommal így tapasztaltam. Jó együtt lenni, jó együtt készülni, jó egy közösségbe tartozni! Kíváncsi vagyok, hogy minél többen átélhessétek a közösség és a hit építő erejét! Remélem, jövőre találkozunk, akár Acsádon, akár Kemenesmihályfán... de találkozunk!

*Tóth Vivien,
Eötvös József Evangélikus Gimnázium
és Egészségügyi Szakközpont, 11.6*

Karácsony

Megérkezett már a tél,
Ellep minket most a dér.
Zengve-lengve cseng a csengő,
Felettünk egy nagy hófelhő.

Minden ember szépen dalol,
Szeretettel összekarol.
Körös-körül száll az ének,
Ablakokban gyertyafények.

Karácsonynak éjjelén
Gyermek, felnőtt vígan él.
Áhítatos ima reppen
S tovaszáll a fellegekben...

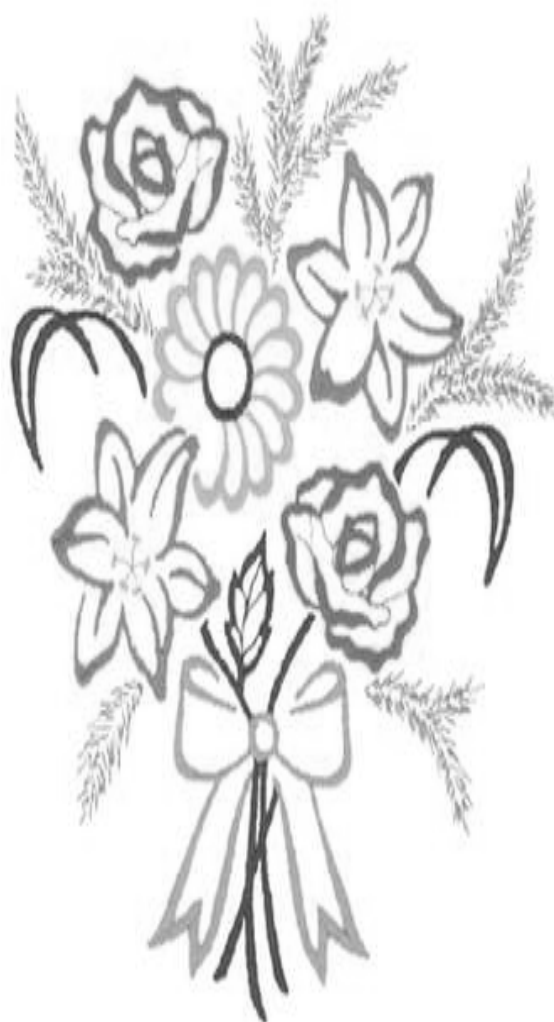
*Frühwirth Blanka
Eötvös József Evangélikus Gimnázium
és Egészségügyi Szakközpont, 9.a*

Halálos virágcsokor

Aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet. Ebben a mondásban biztosan van valami. Mégis, engedjék meg nekem, hogy ma ne egy kedveskedő virágcsokorra hívjam fel a figyelmüket, hanem egy igazi halálos csokor lehetőségére. Elég misztikusan hangzik?

Képzelve el, hogy a kezében tart egy szép színes, legalább öt szálból álló bokrétát! Ugye, nem is egyszerre az összes virágszálat nézi-látja! Lehet, hogy mégis egészben lenne érdemes nézni a dolgokat? Igen? Akkor hát az egész, és nem csak egy-egy szál számít?!

A csokor – amit lehet, hogy a valóságban is a kezében tart már, csak még nem, vagy nem egészében vette észre – az érbetegséget okozó rizikótényezők csokra. A virágszálak az elhízás, a magas-vérnyomás, a cukorbetegség, a vérsír-betegségek és a dohányzás. A virágok szárait a kezünkben tartjuk, akár látjuk, akár nem. Akár akarjuk látni, akár nem! A halálos virágok sok esetben a saját életmódunkból nőttek ki, vagy attól nőttek ilyen „szép nagyra”. Látja valamelyik „mákvirágot”? Akkor nézzen körül! Lehet, hogy már egy egész csokrot szorongat a kezében?

Istentisztelet szolgálati beosztás 2008 karácsonyától...

nap	szolgálat	lelkész	nap	szolgálat	lelkész
dec. 24.	15.00 Balf	Gabnai S.	dec.26.	8.00 magyar	Szimon J.
	17.00 német	Menke, V.		9.00 német	Winter, G.
	18.00 magyar	Gabnai S.		10.00 magyar	Szimon J.
	24.00 éjjeli it.	Hegedűs A.	dec. 28.	8.00 magyar	Hegedűs A.
dec.25	8.00 magyar	Hegedűs A.		9.00 német	Szimon J.
	9.00 német	Menke, V.		10.00 magyar	Hegedűs A.
	10.00 magyar	Hegedűs A.		15.00 Balf	Hegedűs A.
	15.00 Balf	Hegedűs A.	dec.31.	17.00 német	Menke, V.
	15.00 Nagycenk	Gabnai S.		18.00 magyar	Gabnai S.
	16.00 kórházkápolna	Hegedűs A.			
	16.00 Fertőszentmiklós	Gabnai S.			

Istentisztelet szolgálati beosztás

...2009 böjtjéig

nap	szolgálat	lelkész	nap	szolgálat	lelkész
jan. 1.	8.00 magyar	Hegedűs A.	febr. 1.	8.00 magyar	Hegedűs A.
	9.00 német	Menke, V.		9.00 német	Menke, V.
	10.00 magyar	Hegedűs A.		9.00 gyermek	Gabnai S.
jan. 4.	10.00 kétnyelvű ünnepi Ittész J.		10.00 magyar	Hegedűs A.	
	15.00 Balf	Gabnai S.	15.00 Balf	Hegedűs A.	
	16.00 kórház	Gabnai S.	16.00 kórház	Hegedűs A.	
jan. 6.	8.00 magyar	Wagner Sz.	febr. 8.	18.00 esti	Gabnai S.
	9.00 német	Menke, V.		8.00 magyar	Gabnai S.
	10.00 magyar	Hegedűs A.		9.00 német	Menke, V.
jan. 11.	8.00 magyar	Gabnai S.	9.00 gyermek	Hegedűs A.	
	9.00 német	Menke, V.	10.00 magyar+ közgyűlés	Gabnai S.	
	9.00 gyermek	Hegedűs A.	15.00 Balf	Gabnai S.	
	10.00 magyar	Gabnai S.	16.00 Fertőszentmiklós	Gabnai S.	
	15.00 Balf	Gabnai S.	18.00 esti	Hegedűs A.	
	16.00 Fertőszentmiklós	Gabnai S.	febr. 15.	8.00 magyar	Halász A.
18.00 esti	Hegedűs A.	9.00 német		Menke, V.	
jan. 18.	8.00 magyar	Hegedűs A.		9.00 gyermek	Gabnai S.
	9.00 német	Menke, V.	10.00 magyar	Halász A.	
	9.00 gyermek	Gabnai S.	15.00 Balf	Gabnai S.	
	10.00 magyar	Hegedűs A.	16.00 Nagycenk	Gabnai S.	
	15.00 Balf	Hegedűs A.	18.00 esti	Gabnai S.	
	16.00 Nagycenk	Hegedűs A.	febr. 22	8.00 magyar	Hegedűs A.
18.00 esti	Gabnai S.	9.00 német		Menke, V.	
jan. 25.	8.00 magyar	Gabnai S.		9.00 gyermek	Gabnai S.
	9.00 német	Menke, V.	10.00 magyar	Hegedűs A.	
	9.00 gyermek	Hegedűs A.	15.00 Balf	Hegedűs A.	
	10.00 magyar	Gabnai S.	18.00 esti	Gabnai S.	
	15.00 Balf	Gabnai S.	márc. 1.	8.00 magyar	Gabnai S.
	18.00 esti	Hegedűs A.		9.00 német	Menke, V.
		9.00 gyermek		Hegedűs A.	
		10.00 magyar		Gabnai S.	
			15.00 Balf	Gabnai S.	
			18.00 esti	Hegedűs A.	

Christophoros

A Soproni Evangélikus Egyházközség újságja
9400 Sopron, Bünker köz 2.
e-mail: evgyul@bdeg.sopron.hu
tel: 99/523-002; fax: 99/523-003

Készítette a szerkesztőbizottság tagjai:

Koordinátor: dr. Tölle Katalin
Nyelvi és teológiai lektor: Hegedűs Attila
Tördelés: Kóczán Krisztián
Felelős kiadó: Hegedűs Attila

Rovatfelelősök: Visszatekintés, tervezett programok: Gabnai Sándor, Lélek-zet (prédikációk, meditációk): Hegedűs Attila, Deutsche Seiten: Volker Menke, Gyülekezetünk életéből: dr. Tölle Katalin, Iskoláink: Balikóné Németh Márta, Életmód: Balikóné Németh Márta és dr. Tschürtz Nándor, Periszkóp (kitekintés): Várfalvi Erzsébet, Engedjétek hozzám jönni (gyermekokról, gyermekeknek): Mátisné Schlögl Patrícia

Nyomtatva a Lóvér Print nyomdában, 350 példányban.

Várható következő megjelenés: 2009. böjt